Sygn. akt III RC 82/16

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Biskupcu III Wydział Rodzinny i Nieletnich,

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Katarzyna Wilchowska

Protokolant st,sekr.sąd. J. S.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 października 2016 roku w B.

sprawy z powództwa G. O. (1)

przeciwko M. O. (1)

o zmianę orzeczeń w zakresie alimentów

I. Oddala powództwo o uchylenie obowiązku alimentacyjnego;

II. Oddala powództwo o obniżenie alimentów.

UZASADNIENIE

Powód G. O. (1) wystąpił o ustalanie, że obowiązek alimentacyjny ciążący na nim wobec M. O. (1) polega w całości na osobistych staraniach o jego utrzymanie oraz o wychowanie poczynając od września 2013 r. a tym samym o zwolnienie go z obowiązku dokonywania alimentów na rzecz syna ewentualnie o obniżenie alimentów do kwoty 200 zł poczynając od września 2013 r.

W uzasadnieniu pozwu podniósł, że od września 2013 pozwany stale z nim zamieszkuje, ponieważ jego matka przebywa poza granicami Polski. Powód od tego momentu wykonuje ciążący na nim obowiązek w naturze, tj. sprawowanie pieczy nad pozwanym i bieżące uiszczanie alimentów po 450 zł za pośrednictwem komornika. Zaś na wypadek gdyby Sąd uznał, że zmiana rozstrzygnięcia dotycząca jego obowiązku alimentacyjnego jest nieuzasadniona wniósł o obniżenie alimentów do kwoty 200 zł, z uwagi na to, że zapewnia pozwanemu mieszkanie i wyżywienie oraz sprawuje nad nim pieczę, zaś sam nie posiada w chwili obecnej zatrudnienia, jest osobą bezrobotną, bez prawa do zasiłku, wykonuje prace dorywcze, z których nie uzyskuje stałych dochodów. Natomiast pozwany wykonuje prace dorywcze, których osiąga środki pieniężne na pokrywanie swoich potrzeb i otrzymuje dodatkowe kwoty od matki, która zamieszkuje w Niemczech.

Pozwany M. O. (1) wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu podniósł, że nie nastąpiła w ich sprawie zmiana stosunków uzasadniająca zmianę w zakresie obowiązku alimentacyjnego ojca, albowiem nie uzyskał on zdolności do samodzielnego utrzymania się, kontynuuje naukę, dostał się na studia wyższe. Poza należnymi od ojca alimentami, na jego utrzymanie łoży jego matka w kwocie 600 zł. Pozwany partycypuje w kosztach swojego utrzymania, gdyż ze środków przekazywanych przez matkę robi zakupy żywnościowe i środki czystości oraz dokłada się do budżetu domowego w ten sposób, że za pośrednictwem matki corocznie w sezonie grzewczym przekazuje 700 zł na opał domu. Jako student przewiduje, że jego koszt utrzymania będzie wynosiło ok. 1400-1600 zł, ponieważ stosuje dietę białkową w związku z uprawianiem kulturystyki. Powód zaś pracował za granicą do września 2015 r. i jeszcze w sprawie III RC 8/16 deklarował, że ma możliwość powrotu do świadczonej pracy w charakterze kierowcy.

Sąd ustalił, co następuje:

Ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Biskupcu 27 maja 2011 r. G. O. (1) zobowiązał się do zapłaty na rzecz małoletniego M. O. (1) kwoty 400 zł miesięcznie tytułem alimentów począwszy od 1 czerwca 2011 r.

Sąd Rejonowy w Biskupcu w dniu 28 listopada 2012 r. w sprawie o sygn. akt III RC 182/12 podwyższył alimenty ustalone na rzecz małoletniego M. O. (1) w ugodzie z 27 maja 2011 r. z kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty 450 zł miesięcznie z zachowaniem dotychczasowych warunków płatności wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek raty, poczynając od 10 października 2012 r.

(dowód: ugoda z 27.05.2011 r. k. 11 z akt sprawy Sądu Rejonowego w Biskupcu o sygn. III RC 76/11; wyrok z dnia 28.11.2012 r. k. 53 z akt sprawy Sądu Rejonowego w Biskupcu o sygn. III RC 182/12)

Pozwany M. O. (1) miał wtedy 16 lat, rozpoczął naukę w szkole średniej, tj. w Technikum B. w O., a nadto uczęszczał na zajęcia do Państwowej Szkoły Muzycznej I i II Stopnia w O.. Mieszkał w internacie, co generowało koszt na poziomie 350 zł miesięcznie plus koszty dojazdów – 80 zł. Nadto konieczny był zakup nowych podręczników za kwotę 700 zł. Matka małoletniego A. K. w tamtym czasie długo przebywała na zwolnieniu lekarskim i osiągała dochód w kwocie 1100 zł. Za wynajmowane mieszkanie, w którym mieszkała z synem płaciła w sumie 900 zł. Małoletni miał przyznane przez MOPS świadczenie pieniężne w formie posiłków w internacie. A. K. miała przyznany dodatek mieszkaniowy w kwocie 120 zł, zasiłek rodzinny – 106 zł i dodatek w kwocie 90 zł. Ani ona ani małoletni nie posiadali majątku. Matka pozwanego opłacała internat, przekazywała synowi tygodniowo około 120-130 zł, a dodatkowo kupowała mu ubrania, książki. Pieniądze otrzymane z tytułu alimentów od ojca od września 2013 r. zostały przeznaczone i zużyte na bieżące potrzeby pozwanego.

Powód G. O. (1), z wykształcenia technik mechanik, pracował wtedy w I.-B. w B. jako operator koparki i osiągał wynagrodzenie w kwocie 1500 zł brutto. Mieszkał w mieszkaniu siostry, za które płacił 200 zł razem z wodą, 159 zł za energię, a siostrze płacił wtedy gdy miał pieniądze. Miał zaległości w ZUS-ie w kwocie 9000 zł. Posiadał samochód marki V. (...). W tamtym czasie sprzedał busa K., skuter i V. (...).

(dowód: zaświadczenia k. 4 z akt sprawy Sądu Rejonowego w Biskupcu o sygn. III RC 182/12; zaświadczenia lekarskie k. 6-12 z akt sprawy Sądu Rejonowego w Biskupcu o sygn. III RC 182/12; faktury i rachunki k. 16-21, 25-28 z akt sprawy Sądu Rejonowego w Biskupcu o sygn. III RC 182/12; decyzja z 02.10.2012 r. k. 22 z akt sprawy Sądu Rejonowego w Biskupcu o sygn. III RC 182/12; zaświadczenie o zatrudnieniu k. 24 z akt sprawy III RC 182/12; informacyjne zeznania A. K. k. 30-31 z akt sprawy Sądu Rejonowego w Biskupcu o sygn. III RC 182/12; informacyjne zeznania G. O. k. 31 z akt sprawy Sądu Rejonowego w Biskupcu o sygn. III RC 182/12)

W styczniu 2016 r. powód wniósł pozew o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanego. Wyrokiem z 27 kwietnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Biskupcu powództwo oddalił.

(dowód: wyrok z 27.04.2016 r. k. 32 z akt sprawy Sądu Rejonowego w Biskupcu o sygn. III RC 8/16)

We wrześniu 2013 r. matka pozwanego wyjechała poza granice Polski i M. O. (1) zamieszkał z ojcem, który zapewniał mu pokój i wyżywienie w czasie gdy małoletni był w B.. Pozwany zasadniczo przebywał w internacie w O., do B. przyjeżdżał co trzy tygodnie. W tym czasie w dalszym ciągu utrzymany był obowiązek alimentacyjny powoda. Pieniędzmi zarządzała A. K., która przekazywała małoletniemu tygodniowo określoną kwotę pieniężną (120-130 zł) w formie przelewów, które on przeznaczał na swoje bieżące potrzeby, w tym częściowo na jedzenie i dojazdy. Książki i ubrania zapewniała mu matka. Następnie powód na przełomie 2014 i 2015 roku wyjechał za granicę, zaś pozwany pozostał w mieszkaniu sam. Mieszkanie opłacał powód, natomiast pozwany w dalszym ciągu utrzymywał się z tego co otrzymał od matki. Otrzymywane od ojca – za pośrednictwem matki - alimenty zostały przez pozwanego przeznaczone na utrzymanie. Matka pozwanego dopłacała także do kosztów opału mieszkania w jednorazowych kwotach, około 700 zł rocznie.

(dowód: zeznania M. O. k. 35; informacyjne wysłuchanie G. O. k. 29-30 z akt sprawy Sądu Rejonowego w Biskupcu o sygn. III RC 8/16)

Powód pracował jako kierowca tira w Niemczech przez rok i osiem miesięcy, osiągał dochód w kwocie około 1000-1100 euro miesięcznie po odliczeniu kosztów. Umowę rozwiązano za porozumieniem stron w lipcu 2015 r. W kwietniu tego roku powód deklarował, że jest taka możliwość by wrócił do pracy u tego samego pracodawcy. Od września 2015 r. do marca tego roku G. O. (1) otrzymywał niemiecki zasiłek w kwocie 700 euro.

(dowód: zeznania G. O. k. 34; informacyjne wysłuchanie G. O. k. 29-30 z akt sprawy Sądu Rejonowego w Biskupcu o sygn. III RC 8/16)

Obecnie M. O. (1) rozpoczął studia dzienne na Uniwersytecie (...)- (...) w O.. Posiada samochód marki O. (...), rocznik 2004 o wartości 6000 -7000 zł. Wynajmuje stancję w O. za 600 zł. Przed rozpoczęciem studiów w weekendy pracował jako ochroniarz w sklepie (...) i osiągał z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie 600 zł. W dalszym ciągu otrzymuje pieniądze od matki, tygodniowo, ale w większej niż poprzednio kwocie, tj. 200-250 zł. Jego miesięczny koszt utrzymania wynosi około 1400 zł. Kwota ta nie obejmuje ubrań, książek i innych pomocy dydaktycznych i naukowych, które zapewnia mu matka, także z niemieckiego zasiłku na dzieci w kwocie około 200 euro. Uczęszcza na treningi siłowe, karnet kosztuje 100 zł miesięcznie.

(dowód: zeznania M. O. k. 35; decyzja o przyjęciu na studia z 01.08.2016 r, k. 27)

G. O. (1) ma 53 lata. Posiada samochód osobowy marki Š. (...) o wartości 8000 zł. W dalszym ciągu mieszka w mieszkaniu siostry, której płaci w przypadku gdy go na to stać kwotę 500-600 zł. Opłaty wynoszą około 150 zł, dodatkowo płaci za energię, ostatni rachunek opiewał na kwotę 494 zł, ponieważ przez miesiąc zamieszkiwania u niego partnerka wraz dzieckiem. Przez kolejny miesiąc był poza granicami Polski. W chwili obecnej jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Podejmuje się prac dorywczych, z których osiąga wynagrodzenie w kwocie 500-600 zł miesięcznie. Cierpi na jaskrę otwartego kąta obu oczu, którą leczy zachowawczo oraz astygmatyzm krótkowzroczny obu oczu. Powód nie jest zadowolony z kupionego przez syna samochodu, chciałby mieć większy wpływ na podejmowane przez pozwanego decyzje.

(dowód: częściowo zeznania G. O. k. 34; zaświadczenie z 08.08.2016 r. k.10; zaświadczenie z 10.08.2016 r. k. 16)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwa nie zasługiwały na uwzględnienie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów, a w szczególności zeznań pozwanego i częściowo powoda, a także dokumentów złożonych przez strony. Sąd dał wiarę w całości dowodom z dokumentów, zaś dowodom z zeznań stron w zakresie wyżej opisanym. Strony w większości wykazały swoją sytuację przedstawionymi dokumentami.

Stosownie do treści art. 133 kro obowiązek łożenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, ciąży na obydwojgu rodzicach. Zakres tego obowiązku, zgodnie z art. 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości osoby zobowiązanej. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia i wykształceniu.

Stosownie do treści przepisu art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Zmiana stosunków może także prowadzić do uchylenia obowiązku alimentacyjnego m.in. wówczas, gdy odpadnie jedna z przesłanek uzasadniających ten obowiązek, czy to po stronie uprawnionej czy to po stronie zobowiązanej.

W literaturze przedmiotu przyjmuje się, iż w przypadku osoby zobowiązanej do alimentacji uchylenie obowiązku alimentacyjnego może uzasadniać tylko utrata przez taką osobę możliwości zarobkowania lub uzyskanie przez uprawnionego zdolności samodzielnego utrzymania się.

Wskazać należy, że alimenty od G. O. (1) na rzecz M. O. (1) po raz ostatni zostały ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego w Biskupcu z 28 listopada 2012 r. w sprawie III RC 182/12.

Przechodząc do oceny roszczenia zgłoszonego przez powoda w pierwszej kolejności należy wskazać na kilka uwag natury ogólnej. Po pierwsze obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka stanowi uszczegółowienie ogólnego obowiązku troszczenia się o jego rozwój fizyczny i duchowy oraz należytego przygotowania dziecka do pracy zawodowej. Polega na zaspokojeniu indywidualnych potrzeb uprawnionego takich jak wyżywienie, ubranie, środki higieny osobistej, wykształcenie, wypoczynek, ochrona zdrowia, zapewnienie mieszkania i mediów. Obowiązek ten nie jest ograniczony żadnym terminem, w szczególności dojściem alimentowanego do pełnoletności. Nie jest też związany stopniem wykształcenia w tym sensie, że uprawniony nie traci prawa do alimentowania z chwilą uzyskania określonego podstawowego lub średniego wykształcenia. Jedyną okolicznością, od której uzależnione jest trwanie bądź ustanie tegoż obowiązku jest możliwość samodzielnego utrzymania się dziecka. Obowiązek alimentacyjny rodziców trwa zatem dopóty, dopóki dziecko nie zdobędzie odpowiednich kwalifikacji zawodowych. W szczególności nie traci prawa do alimentowania przez rodziców dziecko, które osiągnęło pełnoletność, jeżeli chce ono kontynuować naukę oraz jego osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie edukacji. Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec pełnoletniego dziecka może ustać jedynie wówczas, gdy dziecko uzyska zawód bądź podejmie zatrudnienie w czasie pobierania nauki, a osiągane zarobki pozwolą mu na zaspokojenie jego potrzeb. Pozbawienie dziecka środków materialnych niezbędnych do kontynuowania nauki po osiągnięciu pełnoletności mogłoby prowadzić co najmniej do znacznego utrudnienia jego dalszego rozwoju, co sprzeciwiałoby się podstawowemu obowiązkowi rodzicielskiemu.

Powód domagał się uchylenia obowiązku alimentacyjnego wobec syna od września 2013 r. wskazując, że pozwany wprowadził się do niego i on od tego momentu zapewniał mu mieszkanie. Fakt ten nie jest kwestionowany przez pozwanego, natomiast podniesione w toku procesu okoliczności wskazują, że powód udostępnił synowi pokój podczas jego pobytu w B. – czyli około raz na trzy tygodnie w roku szkolnym, zapewniając mu w tym czasie również wyżywienie. Zaś ciężar utrzymania wtedy jeszcze małoletniego pozwanego spoczywał na jego matce, która opłacała internat, wyżywienie, przekazywała mu środki na bieżące potrzeby, zapewniała ubrania i materiały dydaktyczne oraz dokładała się do opału. Dodatkowo pokreślenia wymaga fakt, że powód w 2014 r. sam wyjechał za granicę do pracy, pozostawiając już wtedy pełnoletniemu pozwanemu mieszkanie do dyspozycji, ponosząc cały czas koszty jego utrzymania. W ocenie Sądu nie można postawić tezy jakoby powód w tym czasie w całości przejął obowiązki związane z fizycznym i duchowym rozwojem syna, jak również z jego utrzymaniem i wychowaniem. W tamtym czasie powód nie utracił możliwości zarobkowych, zaś pozwany nie uzyskał zdolności do samodzielnego utrzymania się, kontynuował naukę w technikum.

Co się zaś tyczy chwili obecnej to zauważyć należy, że w sytuacji powoda nastąpiły pewne zmiany, lecz nie są to zmiany, które uzasadniałyby uchylenie obowiązku alimentacyjnego ciążącego na nim wobec pozwanego, bowiem utraty możliwości zarobkowania powód nie udowodnił.

Ustalono, że w kwietniu 2016 r. podczas sprawy o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego już od lipca 2015 r. nie wykonywał pracy w N. jako kierowca tira, choć deklarował, że na pewno istnieje taka możliwość, by do pracy wrócił. W niniejszym postępowaniu z kolei powód usiłował wykazać, że stan jego zdrowia nie pozwalał mu na kontynuowanie pracy w charakterze kierowcy i że miał orzeczoną niezdolność do pracy przez urząd niemiecki i wypłacany na tej podstawie zasiłek w Niemczech od września 2015 r. Zatem stan zdrowia, mający wpływ na ustanie stosunku pracy i pobór zasiłku, był znany już w kwietniu 2016 r., a wtedy nic na ten temat powód nie zeznawał, w pismach procesowych również nie podnosił tych okoliczności. Wobec powyższego Sąd nabrał wątpliwości co do faktycznego powodu rozwiązania umowy i stanu zdrowia powoda. Z przedłożonego w niniejszym postępowaniu zaświadczenia lekarskiego wynika, że u powoda zdiagnozowano dwie choroby oczy, a nie trzy i że podejmuje on

leczenie zachowawcze. Powód nie wykazał jakoby utracił w całości możliwości zarobkowania, a jedynie, że cierpi na określone w zaświadczeniu choroby. Nawet zakładając, że powód nie może pracować w charakterze kierowcy to nic nie stoi na przeszkodzie w podjęciu innych prac. Jak bowiem wynika z akt poprzednich spraw G. O. (1) ma szerokie doświadczenie zawodowe, wykonywał różne prace, zaś jego wykształcenie technika mechanika, umożliwia mu podjęcie zatrudnienia w tym zawodzie.

Nie bez znaczenia dla niniejszej sprawy jest okoliczność, iż powód nie ma orzeczonego stopnia niepełnosprawności czy zakazu wykonywania pracy. Ponadto jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna, a podstawowym warunkiem uzyskania statusu bezrobotnego, jest zdolność i gotowość do pracy. Podejmuje się również prac dorywczych. Stwierdzić zatem należy, że ma on możliwości zarobkowe i przy dołożeniu należytej staranności jest w stanie znaleźć zatrudnienie, w miejscu zamieszkania lub poza nim, odpowiednie do jego stanu zdrowia i wieku, z którego dochód pozwoli mu na zaspokojenie jego i syna usprawiedliwionych potrzeb.

Reasumując, w toku niniejszego postępowania nie zostało wykazane, iż powód całkowicie utracił możliwości zarobkowe oraz majątkowe. W tym miejscu zaznaczyć należy, iż przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe" rozumie się nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane, lecz także wszelkie zarobki i dochody, które osoba zobowiązania do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 kro).

Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumie się takie potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu, odpowiednio do wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Zgodnie z art. 96 kro, rodzice są obowiązani troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka. Stosownie do tej dyrektywy rodzice są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych i kulturalnych, także środki wychowania i kształcenia według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku.

W niniejszej sprawie istotną stała się także ocena, czy M. O. (1) osiągnął zdolność do samodzielnego utrzymania się. Ustalono, że pozwany rozpoczął studia na pierwszym roku na kierunku budownictwo na Uniwersytecie (...)- (...) w O.. Studia są prowadzone w trybie stacjonarnym. Zamieszkał na stancji i zrezygnował z weekendowej pracy w charakterze ochroniarza, chcąc w całości poświęcić się nauce prognozując, że wybrany kierunek studiów jest trudny. Sąd Rejonowy rozpoznający niniejszą sprawę stoi na stanowisku, iż fakt osiągania przez studenta dochodów, wyłączając sytuację, kiedy te dochody są naprawdę znaczne, nie wyłącza samoistnie prawa takiego studenta do alimentowania przez rodziców, których możliwości finansowe na to pozwalają. Odmienne stanowisko preferowałoby bowiem osoby bierne, ci zaś studenci, którzy byliby aktywni i zaradni, byliby za to w swoisty sposób karani poprzez odejmowanie im prawa do alimentowania przez rodziców. Taka sytuacja byłaby w oczywisty sposób demotywująca.

W ocenie Sądu pozwany wykazuje chęć kontynuowania nauki, posiada także umiejętności i możliwości do dalszej edukacji. Podkreślenia wymaga także, iż wysiłek i chęć kontynuowania nauki będzie skutkował w przyszłości lepszymi możliwościami podjęcia dobrze płatnego zatrudnienia. Wszystko powyższe uzasadnia przekonanie Sądu, iż pozwany nie osiągnął jeszcze samodzielności życiowej, nie jest w stanie w pełni sam się utrzymać, a zatem winien w dalszym ciągu być alimentowany przez rodziców. Pozbawienie go alimentów mogłoby poważnie utrudnić bądź nawet uniemożliwić mu osiągnięcie zamierzonego celu, jakim jest ukończenie studiów i zdobycie możliwie najlepszych kwalifikacji zawodowych.

Sąd kierując się zasadami doświadczenia życiowego uznał, iż dotychczasowa kwota alimentów w wysokości 450 zł miesięcznie mieści się w granicach możliwości majątkowych i zarobkowych powoda oraz stanowi absolutne minimum, jakie powód powinien łożyć na utrzymanie syna. Tym bardziej, że w związku z niewątpliwym wzrostem kosztów utrzymania pozwanego alimenty nie były podwyższane przez ostatnie 4 lata. Podnieść również w tym miejscu

należy, iż pozostałe koszty utrzymania M. O. (1) ponosi cały czas matka. Pozbawienie pozwanego alimentów zupełnie niezasadnie połączone byłoby z przerzuceniem na nią całego ciężaru utrzymania syna.

Przy wyżej opisanych możliwościach zarobkowych powoda oraz wysokości kosztów jego utrzymania Sąd nie miał wątpliwości, że po jego stronie są możliwości by realizować obowiązek alimentacyjny wobec pozwanego w wysokości ustalonej w 2012 r., dlatego powództwo ewentualne również oddalił.

Rodzice nie mogą uchylić się od obowiązku alimentacyjnego na tej podstawie, że wykonanie obowiązku stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Są obowiązani podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 06 stycznia 2000r. w sprawie I CKN 1077/99, LEX nr 51637).

Kierując się wszystkimi wyżej wymienionymi względami Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, iż w rozpoznawanej sprawie nie zaistniała taka istotna zmiana stosunków, która pozwalałaby na uchylenie obowiązku alimentacyjnego powoda wobec pozwanego czy też obniżenie obowiązku alimentacyjnego i dlatego też wobec braku przesłanek z art. 138 kro orzekł jak w sentencji wyroku.